Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: ”Valdemar Seier”, i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558867472/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Saxo fik nu snart sine Gjester bænkede, og hentede fra et Skab i Muren en Kande med god gammel Klosterviin og to kostelige Sølvbægere med vendiske Afgudsbilleder, som Absalon havde givet ham af Krigsbyttet fra Arcona, og som han omhyggelig tørrede Støvet af med Fligen af sin Kappe og gjorde Plads til paa Enden af Bordet. Han syntes ganske at glemme sine lærde Sysler for at beværte og vederqvæge de høiagtede Gjester. Erkebispen havde maattet tage Sæde i den store Læderstol, og de Andre paa en Bænk, som var halv skjult af Membraner og gamle Klædningsstykker. Drengen, som Ingen syntes at bemærke, havde sat sig paa en Bønskammel næsten under Bordet ved Erkebispens Fod, og benyttede det Lys, han der kunde faae af Lampen, til at betragte nogle ziirlig skildrede Ridderbilleder paa Titelbladet af en gammel Kæmpevisesamling.

»Sig mig nu først og fremmest, kjære Fader Saxo, hvordan gaaer det med eders store, mig saa inderlig kjære Værk, eders *historia danica*?« spurgte Erkebispen nu og satte Bægeret fra sig; men da Saxo i samme Øieblik med Deeltagelse spurgte om hans *Hexaëmeron* endnu ikke var fuldendt, trak den gode Erkebisp, uden at fordre Svar paa sit Spørgsmaal, et stort latinsk Haandskrift ud af sin Multums Sidelomme. »See her – sagde han glad – her bringer jeg Eder de tre sidste Bøger eller *distinctiones*, som jeg har kaldet dem. Ligesom jeg i det Foregaaende, som I veed, har besjunget Skabelsen, Syndefaldet og Dødens Oprindelse ved den første Adam, saaledes har jeg her sluttet Værket med Beskrivelsen over det sande og evige Livs Gave ved den anden Adam, og stræbt at forklare Gudmenneskets dobbelte Natur. Om dette Stykke vil I maaskee sige hvad I sagde om min Forklaring over *Mysterium trinitatis* i anden Bog og over de ti Bud Ord, at jeg derudi mere har viist mig som *Theologus* og *Dialecticus*, end som Poet; men det faaer saa være: Ingen kan lægge en Alen til sin Vext; maaskee vil Slutningen om Opstandelsen og det evige Liv item om den evige Død behage Eder mere, og jeg haaber I vil ikke finde mig ubeskeden, naar jeg i *decima distinctione* siger:

Utilitas operis, oculis inspecta serenis,
*Vix patietur opus a justo judice spernie**.

*) Værkets Nytte, beseet af klare, venligt Øine,
Neppe taaler, at det af billig Dommer foragtes.